

На конференції багато говорилося про баналізацію реальності зла в сучасному світі, яка проявляється в переконанні багатьох осіб, у тому числі і з церковного середовища, що диявола не існує. Цю думку спростовує Святе Письмо, в якому говориться про присутність зла у світі.

Немає християнина без Церкви

Виходячи з читання (Ді 13,13-25) Святіший Отець зауважив, що апостоли проголошуючи Ісуса не розпочинали своєї розповіді від Нього, але від історії народу. Не можна зрозуміти Ісуса без історії, якої Він є метою. Подібно не можна зрозуміти християнина поза Божим народом. Християнин не є монадою, але належить до певного народу - Церкви. Християнин без Церкви це всього-навсього ідея, а не реальність - підкреслив Франциск, лабораторний витвір, щось цілком штучного.

Папа додав, що подібно як не можна зрозуміти Ісуса Христа без спільноти віруючих, так не можна зрозуміти християнина без Церкви. Ісус Христос не падав з неба неначе якийсь герой, щоб нас спасти, але Він має свою історію. Бог має історію, бо захотів мандрувати разом з нами. Подібно не можна зрозуміти християнина без історії, без християнського народу, без Церкви - констатував Святіший Отець.

Далі Франциск зауважив, що Божий Народ мандрує маючи обіцянку і підкреслив значення, яке в житті християнина має пам'ять. Пам'ятає він про історію свого народу, пройдену ним дорогу, пам'ятає про Церкву.

"Це народ, який прямує до остаточної обіцянки. Це народ, що мандрує, до повноти, народ вибраний, що володіє обіцянкою в майбутньому і який прямує до цієї обіцянки, до виконання цієї обіцянки. Тому християнин в Церкві є людиною надії: надії на обіцянку. Не є це очікування, але щось іншого - надія, яка не обманює", - сказав Папа Римський.

Святіший Отець зауважив, що дивлячись назад християн є людиною, яка пам'ятає - просить про благодать пам'яті, дивлячись вперед є людиною надії, а тепер християнин йде Божою дорогою і відновлює союз з Богом. Невпинно говорить Господу: "Люблю Твої заповіді, прагну виконати Твою волю і йти за Тобою. Християнин є людиною союзу, який ми щоденно звершуємо в Святій Месі, отже є людиною Євхаристії.

На закінчення Франциск заохочував, щоб задуматися над нашою християнською тотожністю.

"Це приналежність до народу, до Церкви. Без того ми не є християнами. Ми увійшли до Церкви через хрещення: тут ми є християнами. Тому потрібно просити про благодать пам'яті, а також пам'ять паломництва, яким відбув Божий Народ; а також особистої пам'яті: що Бог зі мною зробив, в моєму житті, як мене провів. Прохання про ласку надії, яка не є оптимізмом, є чим іншим. І прохання про благодать щоденного відновлення союзу з Господом, який нас покликав. Нехай Господь дасть нам ці три благодаті, які необхідні для християнської тотожності", - закінчив свою проповідь Святіший Отець.

Парафіяльна листівка 105

VI Неділя Великодня 25.05 - 1.06.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок, Середа, П'ятниця – 8.⁰⁰ год.

Вівторок, Субота – 18.⁰⁰ год.

Четвер – **Урочистість Вознесіння Господнього** – 8.⁰⁰ і 18.⁰⁰ год.

Неділя: 1 червня 2014 р. **VII Неділя Великодня**

8.⁰⁰ год. - Розарій

8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год.

11.⁰⁰ год.

- травневих молебнів на честь Пречистої Діви Марії.
- протягом усього Великоднього часу, замість «Ангел Господній» молимося «Царице неба, радуйся».
- 26 - 28 травня – *дні молитов про врожаї та за голодуючі країни.*
- 30 травня (п'ятниця) – початок новенни до Св. Духа
- 31 травня (субота) – свято Відвідин Пресвятої Діви Марії

Біблейський коментар на VI Неділя Великодня

...вони прийняли Святого Духа. (Діян 8,17)

Як тільки апостоли почули про Божі діяння в Самарії, вони направили туди Петра та Йоана взнати докладніше про те, що там відбувається. Прийшовши в Самарію, апостоли зустріли новонавернених, яким Филип звіщав Добру Новину. Апостоли помолилися разом з ними і щедро поділилися тим, що отримали самі, внаслідок чого багато людей виповнилося Святим Духом.

Знаючи, що Дух вже був даний нам у таїнствах Хрещення і Миропомазання, ми можемо не зрозуміти того палкого бажання перших християн отримати дар Святого Духа. Можливо, цьому допоможе наступне порівняння. Чоловік і жінка, які люблять одне одного, постійно перебувають разом. Дух взаємоповаги і турботи породжує в них бажання бути разом якнайдовше. Виявляючи знаки любові одне до одного, вони знову й знову виповнюються любов'ю.

Так само й ми можемо щодня жити свої серця Святим Духом, звертаючись до Нього в молитві і прохаючи виявляти нам Божу любов. Сповнені Святим Духом, ми зможемо спокійно реагувати на події, що відбуваються на роботі, в родині чи в державі, залишаючись зосередженими на Господі. Ведені Святим Духом, ми будемо шукати Його розради, керівництва і допомоги через більш глибоке пізнання Божої волі і любові.

Люблячий чоловік і дружина ставлять інтереси одне одного вище за власні. Вони намагаються бути добрішими, уважнішими, більш терплячими і великодушними. Їхня любов виливається на їхніх дітей, рідних і навіть на незнайомих. Любов перемінює чоловіка і жінку щоденно. Так само,

виповнившись Святим Духом, перетворюємося й ми, стаючи більш умиротвореними та милосердними. Ми молимося більш палко, служимо ближнім більш самовіддано, стаємо менш егоїстичними та поверховими.

Тому ніколи не припиняймо закликати Святого Духа в своє серце!
«Господи, я хочу щодня виповнюватись Твоїм Духом. Ніколи не відіймай від мене цього безцінного дару!»

Біблейський коментар на Вознесіння Господнє

Я з вами по всі дні аж до кінця віку. (Мт 28,20)

Сьогодні день і радісний, і сумний. З одного боку, ми радіємо, святкуючи Вознесіння на небеса Ісуса Христа, Сина Божого, звеличеного над усім сущим. З іншого боку - сумуємо через те, що Він уже не з нами.

Хіба не чудово було б, якби Христос залишився серед нас тут, на землі? За минулих дві тисячі років Він устиг би побувати в кожному куточку земної кулі, відвідати кожен народ. Він робив би чудеса та навчав би нас! Тільки уяви, скільки б Він міг зробити за цей час! Але не варто сумувати. Христос не залишив нас. Він завжди з нами і в нас силою Свого Духа, в той же час заступаючись за нас на небі перед Отцем (див. Євр 9,24).

На землі Христос був обмежений можливостями Свого людського тіла. Він міг пересуватися лише на певну відстань, відчував голод, біль і втому. Ісус міг спілкуватися лише з обмеженою кількістю людей і робити тільки деякі чудеса з тих, що хотів би зробити. Але тепер, після Воскресіння і Вознесіння на небеса, Його можливості нічим не обмежені. Він здатен діяти одночасно на всіх континентах планети, наприклад, втішати скорботну вдову в Південно-Африканській республіці і в той же час наставляти на шлях істинний заблуканого юнака у Норвегії. Він має силу виливати благодать зцілення на учасників усіх Богослужінь світу і одночасно бути присутнім у молитві кожної душі, яка шукає Його в тиші свого серця.

Папа Франциск якимось порівняв Христа з канатним підйомником, що, піднявшись один раз на «гору Господню», тепер тягне всіх за Собою. І коли щось утруднює рух, Він терпляче усуває всі перешкоди і виправляє поломки. Ісус завжди прощає, втішає і благословляє нас. Він - наш Захисник від зла і підступу лукавого. Тому завжди втішаймося тим, що Христос із нами - веде нас за руку і не залишить нас до кінця віку.

«Господи Ісусе Христе, що воскрес, вознісся на небеса і сидиш праворуч Отця, дякую Тобі за Твою любов і турботу про мене. Допоможи мені чути Твій голос у своєму серці і вірно слідувати за Тобою.»

«Інтелігентні» бойові машини не можуть вирішувати про життя і смерть людини

«Навіть дуже сучасні машини не можуть на полі бою замінити людей у прийнятті рішення про життя і смерть». Про це нагадав Архієпископ Томазі, представник Апостольської Столиці на форумі ООН в Женеві.

Архієпископ Сільвано Томазі взяв участь в обговоренні автономних систем озброєння у контексті Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї (КНО).

Йдеться про щораз більше застосування т.зв. дронів, або безпілотних літальних апаратів, які служать не тільки для розпізнання умов бою і допоміжних дій, але також як ударна зброя. Незабаром подібні технології почнуть замінити солдатів на морі та суші. Суперечності викликає операційна автономія, яка дозволила б самостійне прийняття рішення про смертельний напад на визначеного ворога, тобто людину.

Ватиканський дипломат зауважив, що нові системи озброєння, подібно як кожна інша зброя, повинні відповідати вимогам міжнародного гуманітарного права. Однак цього не достатньо в разі автономної системи, де є етичний чинник, який є прерогативою людини, а не машини. Архієпископ Томазі ствердив, що такі пристрої не можуть замінити людину в прийнятті рішення про життя і смертю інших людських істот. Це не означає, що людина безпомилкова в таких виборах, особливо, коли йдеться про битву, але досвід навчає, що солдат з природи не схильний забирати життя, він здатний до співчуття і людяності навіть серед жаху війни. Цього не замінить машина обладнана в якусь «етично управлінську програму» чи в «штучну інтелігентність».

«Здатність людини до морального міркування і етичного прийняття рішення є чимось більшим, ніж тільки збором алгоритмів», - констатував представник Апостольської Столиці в Женеві. Він додав, що зрозумілим є прагнення обмеження втрат з власної сторони, щоб запевнити собі перевагу на полі бою. Однак, досвід навчає, що прогрес в галузі військової справи в цілому рано чи пізно призводить до гонки озброєнь і поширення нових видів зброї.

Форум присвячений екзорцизму.

У Папському університеті "Regina Apostolorum" в Римі завершилася міжнародна конференція, присвячена екзорцизму, на якій зібралися багато експертів в різних областях, як миряни, так і священники з усього світу.

Форум проходив вдев'яте. Учасники підкреслювали, що практика екзорцизму - це служіння любові і співчуття, яке вимагає великої віри і милосердя, "літургійний інструмент Церкви" щодо осіб хрещених, які на своєму шляху увійшли в контакт із силами зла.

Італійський психотерапевт і теолог Порксія Квальєрела, один з учасників конференції, звернув увагу на соціологічні та психологічні аспекти екзорцизму. На первинному етапі важливо розпізнати: у конкретної людини йдеться про одержимість чи про психологічні проблеми, типу істерії або депресії. Психотерапевт зауважив, що в середньому в його практиці з 10 ситуацій тільки дві є випадками справжньої диявольської одержимості, інші носять психологічний характер. Різниця між опанованістю і психологічними проблемами, пояснив доктор Квальєрела, в тому, що в першому випадку мова йде про дійсно бажання знищити, розділити, робити зло, у другому - людина страждає від своєї хвороби.